

Prof. dr. sc. Mijo Šimunić

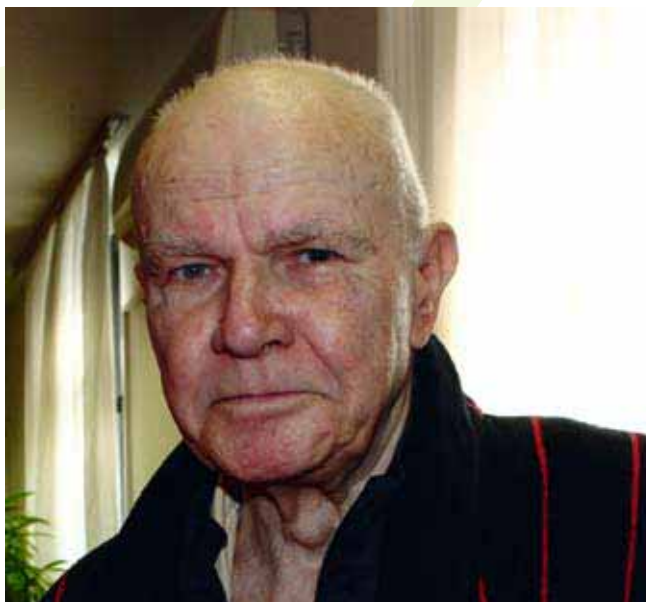
(1923. – 2006.)

U osamdeset i četvrtoj godini plodnoga i vrijednoga života u Zagrebu je umro prof. dr. sc. Mijo Šimunić, specijalist opće higijene i opće medicine, sveučilišni profesor, rođen 1923. u Podgrađu kod Vinkovaca. Diplomirao je 1951. godine na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, magistrirao 1967., a doktorirao 1977. godine. Specijalizirao je opću higijenu 1960., a opću medicinu 1968. godine. Stručno se usavršavao u Helsinkiju, 1960. i u SAD, 1971. godine. Bio je kotarski liječnik u Udbini i Korenici, od 1953. do 1968. godine, savjetnik u Ministarstvu zdravstva SRH, od 1968. do 1985. godine, te redovni profesor Medicinskog fakulteta u Zagrebu od 1985. do 1989. godine, kada odlazi u mirovinu. Autor je više od 140 znanstvenih i stručnih radova, a među njima i knjige *Primarna zdravstvena zaštita* (s A. Bartolić, 1990.) te *Nadzor nad stručnim radom u zdravstvu* (s A. Bartolić i J. Mrkonjić, 1986.), prve publikacije te vrste u svijetu. U Medicinskoj enciklopediji, izdanje 1986.

godine, autor je poglavlja *Zdravstvena zaštita*. Bio je član HLZ, Europskog udruženja za unapređenje medicine na selu i drugih stručnih udruga. Medicinski su mu interesi bili javno zdravstvo, primarna zdravstvena zaštita, kvaliteta rada u zdravstvu, te borba protiv pušenja. Gotovo je slučajno postao studentom medicine, jer mu je prva ljubav bila arhitektura, a nakon završetka studija i staža u Vinkovcima i u zagrebačkoj bolnici *Merkur*, na poziv tadašnjeg ministra zdravstva Hrvatske Marijana Cvetkovića, odlazi na tri mjeseca u Udbinu, da bi se pokazalo kako će tamo ostati punih petnaest godina. Za sebe je volio reći kako je bio pravi *seoski doktor*, i da mu je to razdoblje bilo najplodnije i najljepše u životu. Poznao je obiteljske prilike, socijalno stanje, bolesti i narav svakog pacijenta, imao je vremena razgovarati sa svakim bolesnikom i uvijek je naglašavao važnost toga prisnog kontakta s

ljudima. "Takav je odnos između liječnika i pacijenta iznimno važan, on je nezaobilazan u uspostavi dobre prakse i ja ga toplo preporučam svim kolegama, posebno mladima, koji su tek na početku stjecanja osobna iskustva i uspostavljanja povjerenja i ugleda među pacijentima. To je temelj buduće uspješne karijere", volio je reći.

U Ministarstvu zdravstva radio je kao osoba koja ima iskustvo s terena, a u međuvremenu

je specijalizirao opću higijenu i opću medicinu, magistrirao, bio mjesec dana u Finskoj, na stručnom usavršavanju i pisao ponešto o svojim iskustvima i spoznajama. Na mjestu savjetnika u Ministarstvu zdravstva ostao je idućih sedamnaest godina. Pokazalo se kako ne postoje kriteriji i mjerni instrumenti za procjenu kvalitete i učinkovitosti stručnoga rada u zdravstvu, pa se profesor Šimunić godinama bavio iznalaženjem kvalitetnih i realnih pokazatelja koji bi mogli sustavno i znanstveno utemeljeno odgovoriti na te dileme. Jedan je od bitnih rezultata njegovoga rada bila knjiga *Nadzor nad stručnim radom u zdravstvu*, koju je, sa suradnicima, objavio 1986. godine. Bila je to prva takva publikacija u svijetu, i poslužila je kao uzor i poticaj i nekim drugim autorima koji su kasnije objavili slične publikacije o vlastitim spoznajama, utemeljene na njihovim zdravstvenim sustavima i načinu rada u njima.

Nakon odlaska u mirovinu bio je osam godina predsjednik Društva umirovljenih liječni-

ka te je inicirao i pripremio priručnik naslovljen *Liječnici u trećoj dobi*, koji je neka vrsta sažetka i razmjene mišljenja među kolegama, s praktičnim savjetima o raznim mogućnostima i oblicima suradnje i načinima kvalitetna provođenja slobodna vremena kolega.

Na poziv Odbora za oslobađanje Zagreba od pušenja angažirao se na koncipiranju i provođenju programa aktivnosti iz doma-

ne borbe protiv pušenja, a kako je od djetinjstva pamtio trovanje nikotinom koje je i sam doživio, zdušno je prionuo i tom zadatku. Jedan od rezultata aktivnosti, koje su započele sustavnim i upornim pretraživanjem dostupne literature, uz brojna predavanja koja je održao svima koji su pokazali zanimanje za to, bila je i publikacija *Zašto ne pušiti?*, koja je u međuvremenu doživjela četiri izdanja.

Organizirao je jedanaest stručnih sastanaka opće medicine, koji su održani u Čakovcu, Koprivnici, Osijeku i drugim hrvatskim gradovima, kao važan oblik razmjene mišljenja, iskustava i spoznaja, a potaknuli su dio sudionika da se dodatno angažiraju, da pišu stručne i znanstvene članke i na druge načine pokažu kako se upravo na

terenu, u svakodnevnoj praksi, medicina razvija i jača.

Optimističan stav prema životu i svemu što donosi zadržao je do zadnjega časa. "Znate, ja vjerujem da se dobar dio bolesti razvije u glavi, da njihov nastanak, a često i nestanak, izlječenje, ovisi o našem stavu i pozitivnom razmišljanju. Star sam, svjestan neminovnosti odlaska koji nas sve čeka, ali sam još uvijek okrenut životu", rekao je tek tjedan-dva prije smrti.

Mijo Šimunić bio je uzor mnogim pobornicima pokreta "Zdravi grad", a njegove se postavke, ideje i ostvarenja s punim pravom ugrađuju u svakodnevne aktivnosti gradskih i županijskih projekata, ponajviše onih usmjerenih na borbu protiv ovisnosti svih vrsta.

Duško Popović
popovicdj@yahoo.com

snimila: **Katica Šarić**